ЗАКОН за ограничаване на плащанията в брой

Обн., ДВ, бр. 16 от 22.02.2011 г., изм., бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 20.12.2013 г., доп., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г., изм. и доп., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 95 от 8.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г.

Глава първа
ПРЕДМЕТ И ИЗКЛЮЧЕНИЯ ОТ ПРИЛОЖНОТО ПОЛЕ

Чл. 1. Със закона се уреждат ограниченията при плащанията в брой на територията на страната.

Чл. 2. Законът не се прилага при:

1. тегленето и внасянето на пари в брой от/в собствени платежни сметки;

2. тегленето и внасянето на пари в брой от/в сметки на недееспособни и ограничено дееспособни лица, на съпрузи и роднини по права линия;

3. сделките с чуждестранна валута в наличност по занятие;

4. операциите с банкноти и монети, страна по които е Българската народна банка;

5. замяната от банки на повредени български банкноти и монети;

6. изплащането на трудови възнаграждения по смисъла на Кодекса на труда;

7. (нова – ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) изплащането на гарантираните влогове по смисъла на Закона за гарантиране на влоговете в банките.

Глава втора
ОГРАНИЧЕНИЯ ПРИ ПЛАЩАНИЯТА В БРОЙ

Чл. 3. (1) Плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са:

1. (изм. – ДВ, **бр. 95 от 2015 г.** , в сила от 1.01.2016 г.) на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 лв.;

2. (изм. – ДВ, **бр. 95 от 2015 г.** , в сила от 1.01.2016 г.) на стойност под 10 000 лв., представляваща част от парична престация по договор, чиято стойност е равна на или надвишава 10 000 лв.

(2) (Изм. – ДВ, **бр. 95 от 2015 г.** , в сила от 1.01.2016 г.) Алинея 1 се прилага и в случаите на плащания в чуждестранна валута, когато левовата им равностойност е равна на или надвишава 10 000 лв. Равностойността в български левове се определя по курса на Българската народна банка в деня на плащането.

Чл. 4. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 20.12.2013 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Обслужването от банките в страната на операциите на бюджетните организации по събирането на приходи и други постъпления чрез картови плащания се извършва въз основа на сключени договори между Министерството на финансите и банките съгласно чл. 154, ал. 9 от Закона за публичните финанси и по реда на ал. 3.

(2) Програмното и ресурсното осигуряване на картовите плащания по ал. 1 и свързаното с тях обслужване и сетълмент се извършват от лицензирания от Българската народна банка оператор на платежна система с окончателност на сетълмента за обслужване на плащания по операции с банкови платежни карти на територията на страната въз основа на сключен договор с Министерството на финансите съгласно чл. 154, ал. 10 от Закона за публичните финанси.

(3) Обслужването на картови разплащания по събиране на приходи и други постъпления на бюджетни организации, което не попада в обхвата на договорите по ал. 1, се извършва въз основа на сключен договор между съответната банка и бюджетната организация.

(4) Дължимите от Министерството на финансите суми по договорите по ал. 1 и 2 са за сметка на централния бюджет, а тези по ал. 3 – за сметка на съответния бюджет.

(5) За картовите плащания към бюджетни организации по ал. 1 и 3 физическите и юридическите лица не заплащат банкови комисиони и такси.

(6) Министърът на финансите и управителят на Българската народна банка дават указания по прилагането на ал. 1 – 5.

Чл. 4а. (Нов – ДВ, бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) (1) Бюджетните организации може да теглят средства в брой от техни банкови сметки само за плащания, за които при конкретните обстоятелства на дейността практически не е възможно извършването им чрез платежен превод, както и по изключение, ако са налице наложителни обективни причини.

(2) Изтеглени от банкови сметки на бюджетните организации средства за разплащане в брой, които са останали неусвоени, се възстановяват своевременно по съответните банкови сметки, освен по изключение, ако са налице наложителни обективни обстоятелства за съхраняването им в брой за последващи разплащания.

(3) Събраните в брой средства от бюджетните организации се внасят своевременно по съответните им банкови сметки.

(4) Директно разходване от касата на бюджетната организация на събрани средства в брой се прилага само по изключение или когато поради естеството на дейността прилагането на ал. 1 и 3 практически не е възможно.

(5) Ръководителите на бюджетните организации конкретизират и осигуряват прилагането на ал. 1 – 4 чрез въвеждане на съответните контролни дейности по реда на чл. 13 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор.

(6) При неизпълнение на изискванията на ал. 1 – 5 Министерството на финансите може да приложи мерките по чл. 132, ал. 4 от Закона за публичните финанси.

(7) Министърът на финансите дава указания по прилагането на ал. 1 – 6.

Глава трета
АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 5. (1) Който извърши или допусне извършването на нарушение на чл. 3, се наказва с глоба в размер 25 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е физическо лице, или с имуществена санкция в размер 50 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е юридическо лице.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата е 50 на сто от размера на направеното плащане, а на имуществената санкция - 100 на сто от размера на направеното плащане.

Чл. 6. (1) Актовете за установяване на нарушенията по този закон се съставят от органите на Националната агенция за приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощени от него длъжностни лица.

(2) Съставянето, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Този закон се прилага и за плащания по чл. 3, незавършени към деня на влизането му в сила.

§ 3. За 2011 г. Министерството на финансите може да договаря клаузите и цените по чл. 4, ал. 1 в рамките на договорите по § 22, ал. 6 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2011 г.

§ 4. Във Валутния закон (обн., ДВ, бр. 83 от 1999 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 60 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 43, 54 и 59 от 2006 г. и бр. 24 от 2009 г.) в чл. 2, ал. 1 думите "в този закон" се заменят със "със закон".

§ 5. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 85 от 1998 г.; изм., бр. 1 и 102 от 2001 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 54, 59, 82 и 108 от 2006 г., бр. 52, 92 и 109 от 2007 г., бр. 16, 36, 67 и 69 от 2008 г., бр. 22, 23 и 93 от 2009 г. и бр. 88 и 101 от 2010 г.) в чл. 3 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 т. 21 и 24 се отменят.

2. Алинея 7 се отменя.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 9 февруари 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.